

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 226/2539

นายบงการ บุญอยู่ โจทก์ นางเชียมเกียง แซ่ซึ้งและหรือ นางเชียมเตียง แซ่ซึ้ง จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.รฎากร มาตรา 118, ป.พ.พ. มาตรา 538, ป.พ.พ. มาตรา 1336, ป.วิ.พ. มาตรา 172, ป.วิ.พ. มาตรา 177, ป.วิ.พ. มาตรา 183

ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์จำเลยต่างก็นำสืบถึงสัญญาเช่าที่พิพาท ซึ่งจำเลยรับว่าได้ลงชื่อเป็นผู้เช่าแต่มิได้ทำสัญญาเช่ากับโจทก์ ปรากฏว่าหนังสือสัญญาเช่าดังกล่าวไม่ได้ปิดอากรแสตมป์ตาม ป.รฎากร มาตรา 118 รับฟังเป็นพยานหลักฐานในคดีแพ่งไม่ได้ เมื่อโจทก์ไม่ได้ลงชื่อเป็นผู้ให้เช่าและที่โจทก์นำสืบอ้างว่า ข.ลงชื่อเป็นผู้ให้เช่าในฐานะตัวแทนโจทก์ แต่ตามหนังสือมอบอำนาจดังกล่าวไม่ได้ปิดอากรแสตมป์เช่นกัน และเป็นการมอบอำนาจให้นำที่ดินคนละแปลงกับที่พิพาท ดังนั้นจะฟังว่า ข.เป็นผู้ให้เช่าที่พิพาทแทนโจทก์ไม่ได้ และถือว่าโจทก์จำเลยมิได้มีหลักฐานการเช่าเป็นหนังสือต่อกันเป็นสำคัญ เมื่อที่พิพาทเป็นอสังหาริมทรัพย์ แม้โจทก์จะฟ้องร้องให้บังคับคดีเรื่องเช่าต่อจำเลยไม่ได้ และจำเลยก็ยกเรื่องการเช่าขึ้นต่อสู้โจทก์ไม่ได้ ตาม ป.พ.พ.มาตรา 538 ก็ตาม แต่เมื่อโจทก์ซึ่งเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่พิพาท ไม่ประสงค์ให้จำเลยอยู่อาศัยต่อไป และจำเลยไม่มีข้ออ้างตามกฎหมายจำเลยก็ต้องออกไป ชื่อจำเลยในคำฟ้องโจทก์คำว่า นางเชียมเกียง แซ่ซึ้ง โจทก์นำมาจากสำเนาทะเบียนบ้านของจำเลยที่โจทก์ได้นำมาส่งศาล ส่วนคำว่านางเชียมเตียง แซ่ซึ้ง โจทก์นำมาจากหนังสือสัญญาเช่าที่ดินพิพาท ซึ่งจำเลยได้ลงลายมือชื่อเป็นภาษาจีน เป็นการเรียกทับศัพท์ จำเลยก็มิได้นำสืบให้เห็นเป็นอย่างอื่น จึงฟังได้ว่าเป็นการฟ้องบุคคลเดียวกันและไม่เคลือบคลุม

องค์คณะ

เสริม บุญทรงสันติกุล · อูระ หวังอ้อมกลาง · ปราโมทย์ ชพานนท์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/226/2539>